

עיתונות

ניצחון בעוד קרם

הקרב בין הנהלת "אזיע" ובין היומון "הארץ" הסתיים בניצחון חברת התעופה

המילחמה בין מערכת הארץ וכתבה לענייני תעופה, עמוס חדר, ובין הנהלת אל-על ויושבי-ראש מועצת המנהלים שלה, אברהם ("בומה") שביט, נכנסה כבר לפולקלור של עולם העיתונות בישראל. כומה החליט שהארץ מת נכל לו אישית, ולחברה שבראשה הוא עומד, ופתח בכמה צעדי נגד. שביט שוחח עם עורכי הארץ, וניסה לדרוש שהם יעבירו את חדר מתפקידו, אך ללא הועיל. אחר-כך הורה שביט לאנשי מחלקת הפרסום שלו להפסיק את המודעות הארץ. היומון לא נכנע והמשיך לפרסם ידעות וכתבות שלדבריו שביט היו לא נכונות ומשמיצות. גם כשהוכיח שביט, בעזרת מאזן החברה ובעזרת מאות מיכתבי נוס' עים, כי חל שיפור אמיתי באל-על, וכי הנס אכן נעשה, "לא ירד ממנו" לדבריו, עיתון הארץ והמ' שיך לכתוב מאמרים וידעיות שלא היו לרוחו של יושבי-ראש הנימרוץ של מועצת מנהלי אל-על. שביט החליט להלחם ביומון. הוא פנה בשורה של תלונות נגד הארץ ונגד חדר. מועצת-העיתונות הקימה ועדה לבדיקת התלונות. בראשה עמד עורך-הדיון יצחק מר' ריץ. יחד עם מוריץ היו חברים בוועדה עורך על הנישומר, מרק גפן, ועורך בגלי צה"ל, אמנון נדב. אי ריוקים. הוועדה עברה אותה לאחת על תלונות אל-על וקיבלה, כימעט ללא הסתייגות, את כולן. תחילה ניסו נציגי הארץ שהופיעו לפני הוועדה, לצאת מהפרשה בני-

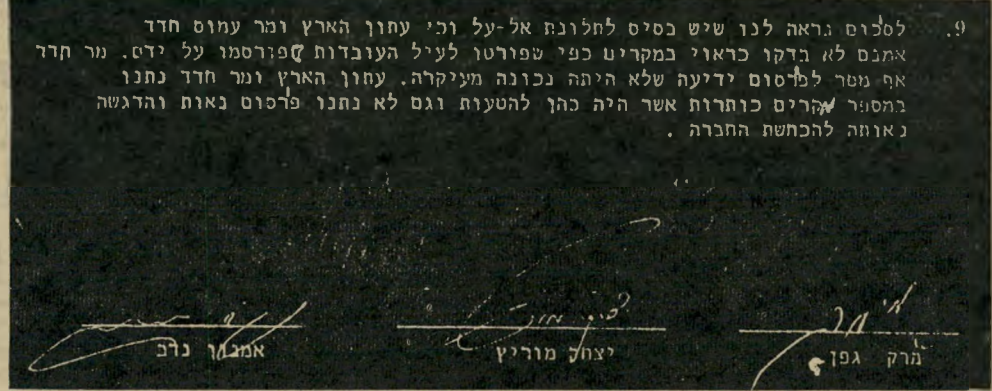
לא מקבלת סובסידיה, משלמת עבור הדלק יותר ממחיר העלות שלו, אם כי יש לה הנחה מסויימת. משום הכמויות הגדולות שהיא קונה. ועדת כועצת-העיתונות קבעה שאל-על צודקת בתלונה זו, וכי הכתב והעיתון פירסמו ידיעה לא מדוייקת וכתורת מסעה, למרות ש' המידע האמיתי היה בידיהם בזמן כתיבת הידיעה.

בתלונה אחרת שהגישה אל-על נגד הארץ, תמכה הוועדה דווקא בעיתון. הארץ פירסם ידיעה, לפיה צוותי האוויר של אל-על ויתרו אומנם על 20 אחוז משכרם, אך הוא יהיה עתה גבוה יותר מבעבר. עמוס חדר הוכיח שהוא פנה לקבל מידע בנושא זה מדובר אל-על ו' נענה בשלילה. הכתב הגזים. ידיעה נוספת של חדר עוררה את חמתו של שביט. חדר כתב ב-15 ביולי 1980, כי אל-על הקציבה 496 מיליוני לירות עבור פדיון חופשה של צוותי האוויר. אל-על טוענת שכל הסכום כולו הגיע רק ל-185 מיל' יוני לירות. חדר אומנם הביא ב' גוף הכתבה את תגובת דובר אל-על, שלפיה המיספר שציג בפניו הכתב מוגזם, אך העובדה שהכר' תרת קבעה שגירסת העיתון היא הנכונה, למרות שבגוף הכתבה היתה גם הגירסה של אל-על. הבי' את הוועדה לקביעה שהארץ

אחרי שמסקנות הוועדה אושרו על-ידי הוועדה הפועל של מועצת העיתונות, הן נשלחו לשני בניי הפלוגתא. אל-על ביקש מהארץ לפרסם את המסקנות כידיעה עיתון' נאית אך הארץ לא עשה כן.

רפואה בן או בת

רופא גינקולוג מציע מתכון להזרית תינוק מהמין הרצוי כימעט כל זוג הורים לעתיד היה רוצה לקבוע את מין הרך

לסכום נראה לנו שיש בסיס לתלונת אל-על וכי עתון הארץ ונר עמוס חדר אמנם לא בדקו כראוי במקרים כפי שפורטו לעיל העובדות שפורסמו על ידו. נר חדר אף מטר לפרסום ידיעה שלא היתה נכונה מעיקרה. עתון הארץ ונר חדר נתנו בהסתר שקרים כותרות אשר היה כהן להטעות וגם לא נחננו פרסום נאות והדגשה נאותה להכחשת החברה.

סעיף הסיכום במסקנות הוועדה לא בדקו כראוי

הפר את חובתו העיתונאית. חדר המשיך לתקוף את חברת אל-על המתחדשת. ברשימה תחת הכותרת בור ללא תחזית, פירסם העיתון רשימת משכורות של עוב' דים בכירים בחברה. העיתון טען שהמשכורות, כפי שהופיעו ב' הארץ, הן מוגזמות ביותר. ועדת מועצת-העיתונות קבעה שהעיתון והעיתונאי הפרו את כללי מועצת' העיתונות בפירסום כתבה זו. היה או לא היה? אולם נר' אה שהתלונה התמורה, אם כי המשעשעת מכולן, היחה תלונת אל-על לגבי ידיעה שפירסם חדר ב-11 במאי 1981. חדר ציטט דב' רים שאמר בומה שביט בפתיחת כנס נציגי אל-על בחוף-לארץ. עוד באותו יום התברר כי שביט כולל לא היה באותו כנס, לכן לא יכול היה לפתוח אותו ולומר בו את הדברים שהארץ יחס לו. למחרת פירסם הארץ הכחשה, שהיתה המו' רה יותר מהידיעה עצמה. לטענת הארץ באותה הכחשה, היה זה דובר אל-על שמסר לו את הדברים. בדיון לפני הוועדה שיכלל חדר את גירסתו, וטען שמקור הידיעה היה אומנם דובר אל-על, שאמר לו ששביט יפתח את הכנס. אך "הדברים שייחסתי למר שביט נאמרו בפועל על-ידו בכנס סגור בישראל, ולא באותו מעמד," הס' ביר חדר לחברי הוועדה. בסיכום הדיונים העלו נציגי אל-על את הטענה שהארץ מנהל כנגד החברה מסע-עלב. הארץ טען לעו' מת זאת שהחברה מעגישה את ה'

פרקליט מוריץ הכותרות מטעון

מוקים טכניים. הם טענו שמשום שאל-על נתן פירסום להגשת ה' תלונות, עוד לפני שהן נבדקו, אסור לה, לוועדה, לדון בתלונות. אך כשהבינו נציגי הארץ שטענה זו לא תתקבל, לא חזרו עליה. ב-28 בדצמבר פירסם חדר ידי' עה לפיה מקבלת אל-על סובסידיה ממינהל הדלק, עבור הדלק שהיא רוכשת למטוסייה. ידיעה זו גרמה נזק רב לאל-על, משום שחברות-התעופה האחרות הפעילו לחצים להסיר את הסוב' סידיה מאל-על. לטענת החברה היא

יושבי-ראש שביט חרט מודעות

היא חומצית, בעוד שטיפוס Y מעדיף סביבה בסיסית. לפיכך, ככל שעל הזרע להשאר זמן רב יותר בחלל הרחם, בציפייה לביוץ, כן עליו להיות עמיד יותר, תכור' נה השמורה לטיפוס X.

בשפיכה אחת נפלטים מיליוני זרעים. מחציתם X ומחציתם Y. אולם מיבדקים חוזרים ונישנים הצביעו על תופעה קבועה: ככל שמיספר הזרעים בשפיכה רב יו' תר, אחוז נושאי כרומוזום Y בתר' כם עולה, מסתבר גם, שכלל ששוליה תדירות השפיכות הולך ופוחת בי' כל אחת מהן מספר הזרעים הכל-לי, והאחוז היחסי של טיפוס X מתרבה. המסקנה היא שמי שמקי' יים יחסים בתדירות גבוהה, מג' דיל את סיכוייו להיות אב לבת.

חיי אדם

אזהרה לדיירות

דיירת-המישנה התקפה בסכין עידידי שכנה המטורף

בתחילת חודש איגוסט 1981, מצאה יח אביטל חנה חדר נעים ברחוב יצחק שדה בתל-אביב, אך היא היתה מרוצה רק זמן קצר במעונה החדש. בערך שבועיים אחרי שעברה לגור בחדר ששכי' רה בדירתו של אליהו בכור בן ה-26, התנפל עליה בעל-הדירה בסכין מיטבח שלופה, כאשר יש' נה שנת-ישרים במיטתה. הוא דקר אותה כמה פעמים בכל גופה, ו' גרם לה נזקים חמורים בחלק גור' פה העליון. הסטודנטית הצעירה הספיקה בי' שארית כוחותיה לקפוץ מהחלון ולברוח לידית שכנים. המיטטרה ומגני-דויד-אדום הגיעו למקום ר' היא אושפזה. באותו זמן הגיע גם התוקף לתחנת-המיטטרה. הסגיר עצמו וסיפר את אשר עשה. לא אושפז. התובעת, דבורה חן, הגישה כתבי-אישום נגד בכור, וביקשה מבית-המיטטט לעצרו עד תום ההליכים. היא ביקשה לאש' פנו ולבדוק את מצבו הנפשי. הוא עצמו טען כי הינו חולה-נפש, ו' היה מאושפז כבר בעבר. לדבריו, כשבוע לפני המיקרה, החל להר' גיש, "לא טוב", ואף פנה לבית' החולים שאליו הוא קשור, אך משום-מה הוא לא אושפז. אלא החזרו לביתו. בכור היה מלא צער וחרטה על הנזקים והחבלות שגרם לשכנתו שאותה, "אהב מאוד" לדבריו, ולא ידע להסביר מה גרם לו לעשות את אשר עשה. אביטל מחלימה כיום מהניתוחים שעברה כתוצאה מההתנפלות ה' לילית. בכור שוהה בינתיים ב' בדיקות בבית-החולים לחולי-נפש, והתובעת מליצה לפני כל נייר' או דוירה מליצה לברר היטב את מצבו הנפשי של משכיר הדירה, לפני שהוא נכנס להתגורר בה.